

тъй разярено, щото прѣдсѣдатель-тъ ся принуди да отложи засѣданіе-то. Подиръ два дни, тѣ по-выкахъ Гуса на вторый испытъ. Въ него день едно пълно сълнечно затмѣніе ся случи; но “никой отъ кръвожедны-тѣ чернокапцы,” казва Д-ръ Дрейперъ, “не зе подъ вниманіе тържественно-то прѣдвѣстіе че, слѣдъ като най-голѣма-та му тъмнина прѣминъ, слънце-то изгрѣ пакъ съ обыкновеннъ-тж си бляскавость.”

Императоръ-тъ лично присѣтствуваше на събраніе-то, и разглежданіе-то на тжжбж-тж ставаше по-редовно и прилично. Иванъ Хлумъ, заедно съ мнозина други Чехы, присѣтствухъ такожде и наблюдавахъ испыта. Съборъ-тъ обвиняваше Гуса че не вѣрва въ прѣсжщественіе-то; но Гусъ отговори на това обвиненіе по единъ ясенъ начинъ, който не можяше освѣнь да задоволи сичкы онѣзи които го слушахъ. Слѣдъ това тѣ го обвинихъ дѣто е священнодѣйствувалъ прѣзъ прѣме-то на изверженіе-то си, и дѣто е защищавалъ Виклифовы-тѣ списанія и поученія. Гусъ расказа подробно начина по който той е былъ изверженъ, и доказа че изверженіе-то му бѣше безъ никаквж силж понеже то е было издадено безъ да сж го прѣдварително осждили. Колко-то за книги-тѣ на Виклифа, той каза че не можеше да ся съгласи за изгаряніе-то имъ, защото никой не бѣше доказалъ че тѣзи книги сж еретическы. Друго едно отъ обвиненія-та бѣше дѣто той ся отзовалъ къмъ Исуса Христа противъ рѣ-